

**Микола
Пимоненко –
майстер побутового
жанру**

**Пимоненко Микола Корнилович
(09.03.1862 р. – 26.03.1912) -
відомий український художник,
академік Петербурзької академії
мистецтв.**

**Народився в Києві. Художню освіту
отримав у іконописній школі Києво-
Печерської Паври і в Петербурзькій
АМ.**

Шлях Пимоненка в мистецтво був визначений уже з дитячих років — коли він ходив із батьком-іконописцем селами Київщини, допомагаючи виконувати замовлення для маленьких церківок. Його долю змінила зустріч із Миколою Мурашком, засновником Київської малювальної школи. Побачивши талановитого хлопчика, «старий учитель» пообіцяв зробити з нього «не богомаза, а справжнього художника».

У стінах школи (1879—1882) відбулося його знайомство з Іллею Рєпіним. Якийсь відомий майстер, узявши в руки палітру й пензель, дописав образ Христа, над котрим трудився юнак. Для художника-початківця це стало своєрідним благословенням.

Навчання в академії (1882—1884), яке через слабке здоров'я довелося залишити, повернення до Києва, робота в малювальній школі М.Мурашка, потім — у художньому училищі, викладання малюнка в політехнічному інституті і, звісно ж, щоденна праця у своїй майстерні — ось складові творчої біографії Пимоненка.

На щастя, слава до майстра прийшла ще за життя. Він став академіком, членом різноманітних художніх товариств Парижа, Мюнхена, Берліна — міст, де з успіхом експонувалися твори художника. До нього тяглася талановита молодь. Серед неї був і майбутній основоположник супрематизму Казимир Малевич: «Я їду до Києва. Знайомлюся з Пимоненком. Велике враження справили на мене його роботи... Багато мольбертів, на кожному картина, яка зображує життя України...»

Для Пимоненка, як і для більшості передвижників, селянська тема ставала синонімом національної самобутності мистецтва. Але він відходить від соціальної проблематики, що визначала підвалини передвижництва, і створює ліричний образ України з її чарівними пейзажами й життєрадісним народом.

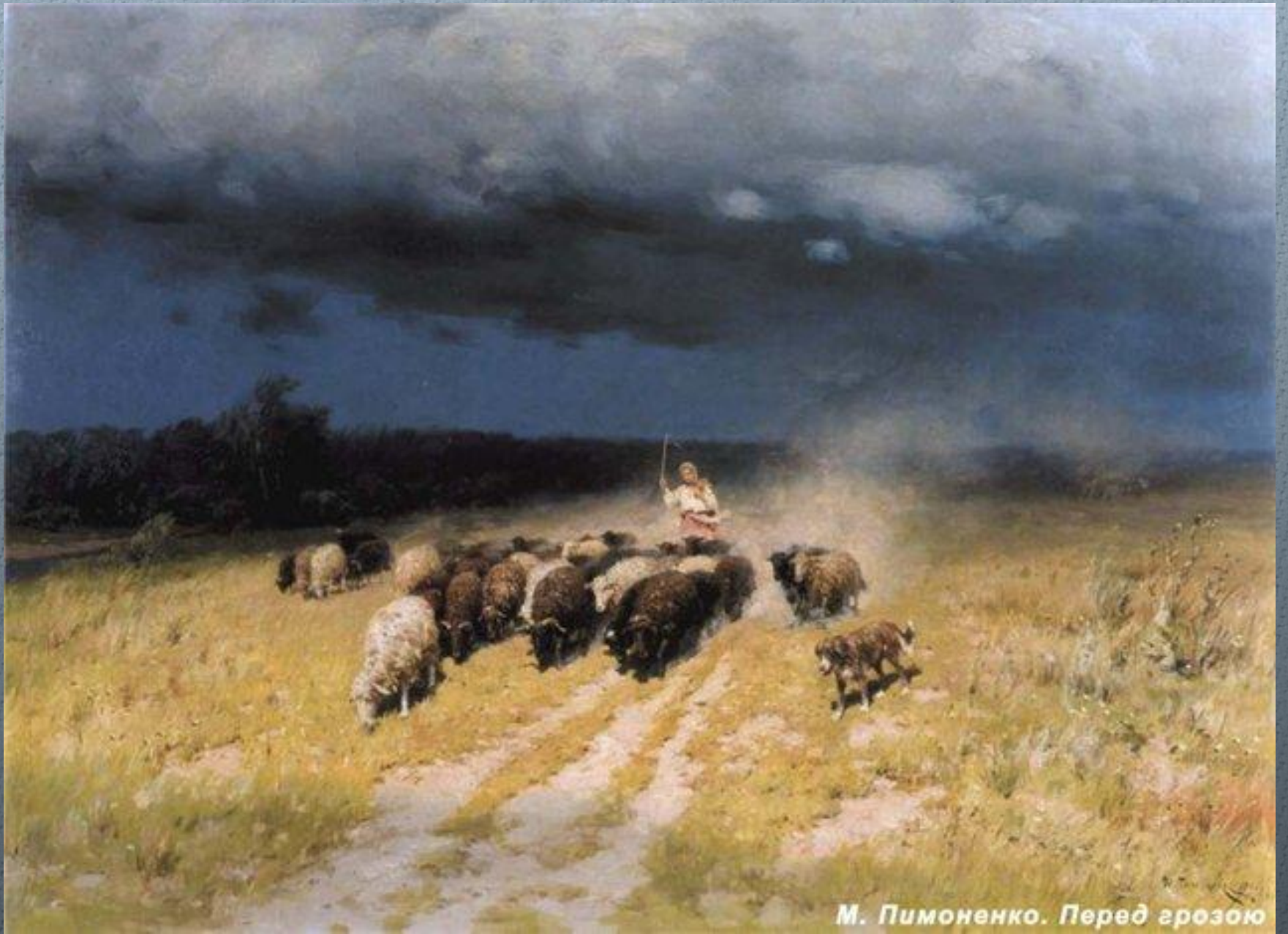
«Жнива»

«Брод»

«Покос»

М. Пимоненко. Перед грозою

«Українська ніч»

«Побачення»

«Свати»

«Святочне гадання»

«З лісу»